

første er denne Bestemmelse noget uklart affattet. Man er ikke klar over, om den har tilbagevirkende Kraft, eller hvorledes den i det hele taget vil virke. Man vil formentlig ikke kunne nægte, at den faar Virkning i det Tilfælde f. Eks., at en Kvinde har to Børn udenfor Ægteskab ved Lovens Ikrafttræden. Hun maa naturligvis beholde sin hidtidige Ret til Understøttelse, men hvis hun faar et Barn til udenfor Ægteskab, maa Bestemmelsen vel forstaaes saaledes, at saa mister hun Retten til Understøttelse for dem alle tre. Det, synes jeg, er meget uheldigt. Jeg kan ikke rigtig se, at den Regel er rationel. Formodentlig har Landstinget derved villet opnaa, at der fødes færre Børn udenfor Ægteskab. Jeg tror imidlertid, det er meget vanskeligt eller rettere sagt umuligt at forbedre de moralske Forhold ved Bestemmelser som den foreliggende. Jeg synes, det er en uheldig Regel, da den i bedste Fald vil medføre, at Moderen berøves Samlivet med sine Børn; thi hvis hun vil have Bidrag af det offentlige, fordi hun ikke kan forsørge sine Børn, maa hun jo ikke have Børnene hos sig, men bliver nødt til at skille sig ved Børnene og sætte dem i Pleje. Dette, synes jeg, er Synd for Mødrene, thi Mødrene til de uægte Børn har ganske sikkert samme Kærlighed til deres Børn, som de Mødre, der har Børn i Ægteskab, har til deres. Jeg vilde meget have ønsket, at vi kunde have faaet denne Bestemmelse ændret, men det lader sig vel ikke gøre. At den er vedtaget enstemmigt i Landstinget gør det naturligvis vanskeligt at tænke paa at faa den ændret; men efter hvad jeg har faaet at vide, skyldes denne Enstemmighed et Kompromis, som det viste sig nødvendigt at indgaa, hvis man ikke vilde have endnu daarligere Bestemmelser ind i Loven.

Bestemmelsen i § 4, andet Stykke, gaar ud paa, at saafremt flere Halvaars-Bidrag til samme Barn kommer til Udbetaling paa een Gang, og Kommunen forud har ydet Hjælp til Barnets Underhold, har denne Ret til at kræve Udlæget tilbagebetalt, dog saaledes, at der altid udbetales Moderen Bidrag for ½ Aar. Jeg synes heller ikke, at det er nogen heldig Bestemmelse. Jeg synes, at der derved til en vis Grad øves Uret imod Mødrene, men skal dog paa dette Tidspunkt ikke fastholde Ønsket om at faa denne Bestemmelse forandret, skønt jeg finder den uheldig.

Som den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Effersøe) sagde, har der været Tale om at revidere hele vor Lovgivning

om Børn. En saadan Revision maa vi formentlig en Gang komme til, men jeg vil meget fraraade, at den sker for Tiden. Jeg tror ikke, vi har tilstrækkelig Erfaring paa de forskellige Omraader, hvor vi yder Hjælp til Børn, til, at vi kan foretage en Revision nu, navnlig ogsaa under Hensyn til, at vi først i Gaar har faaet Loven om Understøttelse til Enkers Børn vedtaget, og denne jo først træder i Kraft til 1. Januar næste Aar, og før vi gaar til en samlet Revision, maa der ogsaa vindes Erfaringer paa dette Omraade. Men naturligvis er det meget uheldigt, at Børnene er stillede under saa forskellige Regler, som det faktisk er Tilfældet i Øjeblikket, hvor vi har tre forskellige Hold Regler, nemlig Regler om Børn udenfor Ægteskab, Regler om forladte og fraskilte Hustruers Børn og nu endelig ogsaa Regler om Enkers Børn, og alle disse tre Hold Regler er forskellige. Dette er naturligvis uheldigt, men vi bør sikkert vinde mere Erfaring, før vi gaar til en Revision. Der blæser jo for Øjeblikket en meget ugunstig Vind, tør jeg vel sige, med Hensyn til sociale Love som dem, der her er Tale om, og jeg vil fraraade, at vi foreløbig gaar til en Revision af hele dette Lovomraade. Derimod vilde jeg i høj Grad ønske, at vi kunde sammenarbejde de Ændringer, der her er Tale om, med den gældende Lov af 1908, og jeg vil meget henstille til den højtærede Justitsminister, om vi ikke kunde faa en lille Bestemmelse ind i Loven af samme Art som den, vi har i adskillige Love — jeg husker i Øjeblikket f. Eks. Skoleloven —, gaaende ud paa, at Ministeren bemyndiges til at lade den gældende Lov optrykke med de Ændringer, der her er vedtagne. Det vil være i høj Grad uheldigt for dem, der skal bruge Loven, at de har to jævnsides løbende Love, som er forskellige, og som det er meget vanskeligt at finde ud af. Da Lovforslaget alligevel skal op til Landstinget igen, vil jeg anbefale at sætte en saadan Ændring ind, hvorved den højtærede Minister bemyndiges til at lade Loven optrykke med de indføjede Ændringer.

Zahle: Spørgsmaalet: kun een Fader til et Barn, er ikke saa indviklet, som den ærede foregaaende Taler (Jessen) syntes at mene. Forholdet er jo nu det, at naar et Barn er født indenfor Ægteskab, er den Fader, hvem Bryllupsfaklerne udpeger, og det er ikke mere end rimeligt at gøre samme Regel gældende, hvor Samleje har fundet Sted udenfor Ægteskab, saaledes at den, som har haft Samleje med en Kvinde paa